

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 195/2017-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. marca 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Advokátska kancelária, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 113/2012 z 13. júna 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. júna 2016 doručené podanie [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, v ktorom namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 po právoplatnosti nálezov ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 113/2012 z 13. júna 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 10 C 27/2003 od 18. februára 2003 do 31. decembra 2007 prebiehalo konanie v právnej veci, v ktorej vystupuje ako žalovaný v spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Od 1. januára 2008 prebieha konanie v tejto veci na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 2 C 156/2008. I napriek tomu, že od začatia konania do súčasnosti uplynulo už viac ako 13 rokov, toto konanie nie je právoplatne skončené.

Ústavný súd už nálezom č. k. III. ÚS 113/2012-20 z 13. júna 2012 vyslovil, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 porušené. Okresnému súdu bolo prikázané, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

Na pojednávaní 19. decembra 2012 bol vyhlásený rozsudok, ktorý bol po sťažovateľovom odvolaní zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8 Co 100/2013-411 z 30. augusta 2013.

Rozsudok okresného súdu č. k. 2 C 156/2008-441 z 23. decembra 2013 bol po sťažovateľovom odvolaní potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 Co 163/2014 z 20. augusta 2014.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo [redacted] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 porušené holo.

Okresnému súdu Námestovo prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

██████████ sa priznáva finančné zadostúčenie v sume 5.000,- EUR, ktoré mu je Okresný súd Námestovo povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Námestovo je povinný zaplatiť ██████████ trovy konania v sume 303,16 EUR na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu č. ú... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť

uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008.

Ústavný súd už skôr (13. júna 2012) nálezom (III. ÚS 113/2012) vyslovil, že základné právo sťažovateľa zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 porušené. Zároveň okresnému súdu prikázal, aby ďalej konal bez zbytočných priet'ahov.

Po náleze ústavného súdu č. k. III. ÚS 113/2012 z 13. júna 2012 okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom z 23. decembra 2013, ktorý v merite veci nadobudol právoplatnosť 21. októbra 2014.

O trovách konania okresný súd rozhodol uznesením č. k. 2 C 156/2008-493 zo 17. februára 2015, ktoré po odvolaní sťažovateľa zrušil Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 6 Co 344/2015 z 24. júna 2015.

Dňa 13. júna 2016 okresný súd uznesením sp. zn. 2 C 156/2008 rozhodol o povinnosti žalovaných (teda aj sťažovateľa) zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 1 277,56 €.

Dňa 30. júna 2016 sťažovateľ doručil odvolanie proti uzneseniu okresného sp. zn. 2 C 156/2008 z 13. júna 2016.

Dňa 7. júla 2016 sťažovateľ doplnil svoje odvolanie.

Následne okresný súd zasielal odvolanie protistrane.

Dňa 7. novembra 2016 bol spis zaslaný Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 10. januára 2017 Krajský súd v Žiline vrátil spis okresnému súdu bez meritórneho rozhodnutia z dôvodu, že okresný súd nezaslal doplnenie odvolania protistrane.

Dňa 17. januára 2017 okresný súd zaslal doplnenie odvolania protistrane.

Dňa 23. januára 2017 protistrana sa vyjadrila k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 21. februára 2017 bol spis doručený Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 13. júna 2016.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Z prehľadu úkonov okresného súdu je zrejmé, že po náleze ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 113/2012 z 13. júna 2012 sa v priebehu namietaného konania nenachádzajú také obdobia nečinnosti okresného súdu, ktoré by bolo možné po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako zbytočné prieskumy. Meritórne okresný súd rozhodol rozsudkom z 20. augusta 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 21. októbra 2014.

Predmetom prieskumu ústavného súdu z hľadiska plynulosti namietaného konania zostalo teda konanie o trovách. O tých okresný súd rozhodol 17. marca 2015. V dôsledku odvolania sťažovateľa bola vec postúpená Krajskému súdu v Žiline. Je pravdou, že z dôvodu na strane okresného súdu, ktorý až dodatočne zasielal doplnenie odvolania na vyjadrenie protistrane, bola vec vrátená okresnému súdu, čím došlo k predĺženiu doby prípravy podkladov pre opätovné expedovanie veci Krajskému súdu v Žiline (21. februára 2017), nešlo však o taký časový úsek, ktorému by bolo možné pripísať ústavný rozmer alebo že by táto skutočnosť umožňovala prijať záver o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý zistený prieskum v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, IV. ÚS 203/03, III. ÚS 359/08, III. ÚS 170/2016).

Ústavný súd dospel k záveru, že aj keď postup okresného súdu nebol vždy celkom plynulý, jeho postup sa ale nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by odôvodňovali záver o porušení označených práv s'ťažovateľa. Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť s'ťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. marca 2017